

OLÁH ANDRÁS

[szemlesütve]

szemlesütve hátráltunk faltól a falig
nem maradt már semmi – bizalom is alig –
elhittelek – kár volt – nincs már jó kód hozzád
de tudtam: a tiltás sem jobb mint a fogság

könnyek nélkül járunk bóklászunk téren
hiánypótló kávé szürcsölget a szégyen
álmainkat bontja vissza a szűk este
s ránk zuhan egy emlék kerékbe tört teste

[elmúltál]

elmúltál belőlem – csak magamtól félek –
úgy látszik most csupán rám hatott a méreg
kölcsonadott múltam egyszer visszakértem
odacsempésztelek – nem maradtál mégsem...

párásodik a szem minden ajtó zárul
börtön lett a szíved: ott rekedtem hátul
borongós a reggel megcsikordul egy fék
szívemhez seprű kell mert sok a törmelék

OLÁH ANDRÁS

hazudni valami igazat

hazudni kell valami igazat
mielőtt elalgásodnak az álmok...
hideg a zuhany szisszen a vízcsap
kotyog a kávé szól egy rádió is
– valaki másé – rohanni kell
odakint ősz van hideg szél szurkál
ingerelnek a tócsák az utcán
bekövetkezett hát amitől féltünk
már az indulás is bujkálásra épült
el kell engednünk titkainkat
– pedig fájtak tegnap is ma is –
miért akarjuk makacsul mégis
hogy maradjon ami múltik

Antal József: Maconka (farost, akril)